

Revisió de vida

Formació Diocesana per la renovació Pastoral

5 d'abril de 2025

Els organitzadors d'aquestes jornades diocesanes de formació, que tant ens ajuden a continuar amb el nostre compromís de vivència de la nostra fe en Jesús de Natzaret, Fill de Déu, que ens ha revelat al Déu Pare Amor que ens estima i vol el nostre bé, m'han demanat que us parli uns minuts de la meua experiència de fer servir un mètode molt vàlid per alinear la nostra fe amb la nostra vida i portar a terme de manera efectiva aquest compromís Evangelitzador, de transmetre als demés la Bona Nova de Jesús, que per nosaltres és un tresor que ens fa feliços i que no podem quedar-nos-el, sinó que la nostra fe és un foc interior que ens impulsa a donar-lo a conèixer als demés.

Aquest mètode és **la revisió de vida (RV)**, que el va promoure el capellà belga Joseph Cardijn, fundador de la JOC o Joventut Obrera Catòlica en la primera meitat del segle XX i que està en procés de beatificació. A mi m'ha ajudat molt des de que era molt jove.

La fe el Jesús és de cadascú de nosaltres, personal, però s'ha de viure en comunitat, sinó no se segueix el seu ensenyament.

Si nosaltres ens "entnem" de manera individual amb Déu, aleshores és fàcil que ens autojustifiquem i que el nostre compromís de ser coherents, de no separar la nostra fe de la nostra vida, es vegi moltes vegades no complert. La revisió de vida ajuda a viure la fe en comunitat fraterna. És, per mi, la millor manera de descobrir el que Déu em demana i procurar viure-ho.

Mètode

Repaso, encara que molts dels que m'escolteu en sabeu més que jo, en què consisteix la RV:

En grups petits, millor no passar de 10 persones – aleshores es poden subdividir – ens reunim periòdicament – sigui setmanalment o quinzenalment, si no es pot, normalment en la casa d'un de nosaltres, o també a la parròquia, i el dia i hora que va millor – solen ser caps de setmana o a darrera hora del dia si és entre setmana – durant un hora i mitja o dos com a màxim. La reunió no hauria de durar més de dos hores.

Es comença posant-nos en presència de l'Esperit Sant, llegint un segment dels Evangelis, nosaltres agafem el de la missa del dia, pel que no hi ha una "tria interessada", com ens va advertir Mn. Victor la setmana passada, i comentar-lo entre tots, expressant el que ens ha arribat del mateix.

Es pot o no seguir algun manual o llibre específic per les revisions de vida.

Després el moderador del grup pregunta si hi ha un fet de vida que preocupi a algun membre del grup.

És el **VEURE**. Aleshores els membres del grup exposen breument un fet de vida. A vegades en surt sols un o en hi ha varis. Pot ser un fet personal, una decisió de vida que ha de prendre i vol

consultar-la al grup, o un assumpte familiar, laboral, o un posicionament davant un fet social, o quelcom que preocupa. La nostra fe es basa en Jesús, Fill de Déu encarnat al món, pel que no podem viure-la desencarnada.

S'escull tractar el fet pel qual hi ha més urgència i/o el fet amb el que més persones s'hi sentin també involucrades.

Aleshores la persona que ha proposat el tema l'exposa l'exposa sense allargar-se. Després els membres del grup li fan preguntes per entendre més bé de què es tracta i presenten en què també els afecta o la seva opinió al respecte, o presenten fets semblants. Voldríem acostar-nos a tenir la mirada que Jesús tindria davant el fet que s'analitza. Es procura acabar el veure centrant-nos en el més essencial, nuclear de l'assumpte. S'ha d'evitar que es donin consells de seguida.

Seguidament es passa al **JUTJAR**. A la llum dels Evangelis i Bíblia es valora quina és l'actuació més alineada amb el que Jesús faria, la que més s'ajusta al seu seguiment i la que és més oportuna davant la societat, la feina, la família, la persona, segons sigui el tema. Busquem què ens diu Jesús, què ens inspira l'Esperit Sant, sobre el fet presentat, què em demana? Quina conversió he de fer? Tant personal o de la comunitat, del grup. Es fa un discerniment col·lectiu que ajuda al personal, no el substitueix mai, ja que qui pren la decisió és sempre el que presenta el cas; clar, té la visió dels altres membres del grup.

A continuació es passa a **L'ACTUAR**. Els membres del grup de RV ens comprometem cadascú de nosaltres, una vegada escoltat i valorat el que opinen els membres del grup, en fer una cosa determinada durant la setmana o quinze dies entre reunió, o prendre l'acció considerada més correcte, tant des del punt de vista humà com cristià. Manifestem quina crida em fa Déu a canviar o a viure concretament el compromís de ser seguidor de Jesús. És donar testimoni. El cristianisme no és intimista, s'ha de dur a la societat, intentant que millori, començant per un mateix. S'ha de ser solidari, sensible al patiment dels vulnerables i actuar en el que es pugui per millorar la seva situació.

Algunes de les actuacions a vegades poden ser col·lectives, de tot el grup.

El compromís d'acció és per la millora personal, ser cada vegada millor seguidor de Jesús, i també social, intentant millorar l'església, i també la societat, que sigui menys injusta, més humana, menys idolatrar el diner, el poder, el prestigi. La revisió de vida ens pot portar a fer algun voluntariat social, a ajudar a l'Església i a la parròquia en alguna cosa concreta, sigui propasant-la al rector de la mateixa, sigui responnent que sí a la seva demanda.

S'acaba la reunió amb una breu oració.

A vegades després es pot fer un pica-pica.

El coordinador del grup és el que ha d'anar a les reunions, per exemple, del moviment de professionals cristians, o si és d'un altra moviment, en el que sigui, com l'ACO. Perquè és important que el grup no quedi tancat en sí mateix, que no perdi la seva connexió eclesial, som Església.

En algunes reunions és important dedicar-les a la pregària, o fer una Eucaristia, si el coordinador, moderador, del grup és un capellà o demanar a algun que estigui disposat a celebrar-la en la casa en la qual es reuneix el grup. És el dia més oportú per acabar amb el pica-pica.

Experiència personal de revisió de vida

Per a mi personalment el grup de revisió de vida ha estat essencial en el meu seguiment de Jesús. Al col·legi salesià d'Horta al qual vaig estudiar, al darrer curs el director ens va reunir en grup de RV a uns quants. Després, quan estudiant de medicina, vaig conèixer a la que és la meva esposa i ella es reunia al seu barri del Besós a la parròquia de S. Paulí de Nola, amb una colla de joves en grup de revisió de vida portat per un capellà carmelita – P. Enric Camps -, al qual m'hi vaig ajuntar. Ell va ser qui ens va casar l'any 1975.

Aquest grup va anar evolucionant, canviant de consiliari pel rector de la parròquia. Estem parlant dels anys 1970-77. Quan vaig acabar la residència en cirurgia a l'Hospital Clínic de Barcelona i vaig guanyar la plaça a Lleida ens hi vam traslladar. Ja no podíem seguir amb les reunions setmanals del grup. Amb alguns membres encara ens trobem de tant en tant.

Providencialment al Santuari de Sta. Tereseta ens vam retrobar amb el P. Enric Camps, on estava destinat. Ell portava un grup de RV, al qual vam entrar. També va canviar de consiliari i vam tenir a Mn. Bonaventura Pelegrí. Quan aquest va emmalaltir i morir vam estar una temporada sense consiliari i al final aquest grup es va acabar. Seguim veient-nos amb alegria, ja que pertany al grup ens fa amics com germans ben avinguts.

Aleshores ens van admetre i vam entrar al grup que tenia a Mn. Ramon Prat com consiliari, grup al qual encara hi formem part. Des de fa uns pocs anys Mn. Ramon Prat ja no ve a les reunions. Assisteix dos o tres vegades a l'any i presideix una Eucaristia. Ens reunim cada 15 dies.

Aquest curs Mn Carles Sanmartin, ens va demanar, a l'Ana, la meva esposa i a mi, que animéssim un grup de revisió de vida de persones que volien seguir vinculades a la UPA Pilar-Magdalena després d'acabar el curs de "Deixa't trobar per Ell" i formar part d'un grup. Ens va proposar que seguíssim un llibre d'Acció Catòlica que en els darrers temps està animant a tota Espanya a la renovació pastoral i al primer anunci, estan en posició de sortida, com demana el Papa Francesc. Proposa el quatre/40. La base que proposa és crear petites comunitats compromeses amb Jesús i l'Església seguint la metodologia de la revisió de vida vinculats a les renovacions de les parròquies.

¿Què aporta el grup?

En la darrera reunió del nostre grup els vaig informar que el Manolo Díaz m'havia demanat que parlés del grup de RV, els vaig demanar què els aportava. Algunes respostes que em van donar són:

- Veure fets que em preocupen des de varis punts de vista

- Som un grup d'amics o de germans en la fe
- Treballem contra la dissociació fe de la vida per ser més coherents
- És teològica en el sentit de revelació en el cor de cadascun dels membres, societat, natura. Signes de la presència de Déu. L'Esperit de Déu que omple l'univers. Per connectar-hi i fer-lo present en nosaltres fa falta el discerniment. El grup ajuda. Ajuda a descobrir signes de la presència de Déu més concrets per donar resposta.
- L'única seguretat del cristià autèntic és Crist, Déu, l'Esperit. Seguir a Jesús, ser cristià és anar a pit descobert pel món. Grups cristians que ofereixen seguretat amb normes no crec que sigui una bona manera de seguir a Jesús, que posava la persona per sobre de la Llei. L'acompanyant espiritual ja és molt millor que dir-li director espiritual; tu decideixes després d'escoltar, però no et dirigeix ningú, ets lliure.
- Els membres del grup volen el bé de tots els companys membres, per tant, quan opinen contra el que tu creus no ho fan per interès personal d'ells, sinó per ajudar-te a discernir. Veuen més deus que dos.
- El grup de RV ajuda a discernir bé.
- El "perill del cristià" és quedar-se còmode, convertir-nos en una religió "còmode", segura amb sols fer les pràctiques religioses, complint les normes de l'Església, les lleis, vivint la seva fe en una religió que no el compromet massa. Però Jesús va dir que la llei estava feta per l'home i no l'home per la llei. El grup de RV ajuda a no caure en la temptació.
- El perill del grup és "aïllar-se" i no obrir-se i no créixer. No convertir-se en un ghetto.
- El perill del cristià és autojustificar els seus comportaments i pensaments. El grup de RV ajuda a millorar el seguiment de Jesús. El perill és que "jo m'arregli" amb Déu. Ser cristià t'aboca a la comunitat.
- Si no hi ha comunitat, la fe s'afebleix. És necessària la comunitat de creients. El cristianisme no és individualista, és comunitari.
- En el grup et trobes amb persones que volen viure profundament la fe. T'ajuden i ens ajudem mútuament.
- El grup t'ajuda a tenir coratge quan l'actuar d'un fet de vida tractat el fa necessari. T'omple les bateries, et dona força.
- La parròquia és una comunitat de comunitats. El "gran grup" que ens reunim a les celebracions: Eucaristies, no ens tenim prou confiança tots i a molts no els coneixem. És necessari que hi hagi petites comunitats grups de revisió de vida.
- Relacionar la fe amb la vida diària. La fe no es viu en l'aire. Coherència fe-vida.
- La vida compartida en la reunió del grup – compromís de confidencialitat, com el secret de confessió – relaciona i ajuda a viure de manera moral, ètica i al compromís amb els germans de fe i del món.
- La mecànica del veure, jutjar i actuar la fan servir també les empreses per revisar el que fan. Nosaltres estem guiats per l'Esperit Sant que ens habita, i especialment en el grup de revisió de vida, perquè Jesús va dir: Allà on dos o tres estiguin units en nom meu, jo estic al mig, m'hi faig present, amb ells.
- Jesús va fer l'Església perquè fora sal d'una esperança que no defrauda al món sent testimoni d'una vida en comunitat fraternal.
- El grup aporta força pel seguiment de Jesucrist i dona confiança.

En moments importants de la meua vida, abans de prendre decisions que tenen varis opcions d'elecció, jo he presentat el fet de vida al grup. En no poques ocasions el que jo pensava era bo, ells em van fer veure que no ho era tant, que era més coherent el fer el contrari. No sense patiment els he fet cas. Altres vegades m'han ajudat a deixar comoditats, desfer-me de coses que hem costava fer. M'han ajudat a treballar en defensa de la sanitat pública i a prendre certes decisions de gestió que em comprometien, però eren justes. Seguir a Jesús et porta a moments compromesos.

Espero que aquest breu relat del que és la revisió de vida i com m'ha ajudat a mi en el seguiment de Jesús. Estic obert a alguna pregunta o comentari que vulgueu fer. Molts de vosaltres sou experts i expertes en revisió de vida que podria haver fer la presentació millor que jo.

Joan Viñas